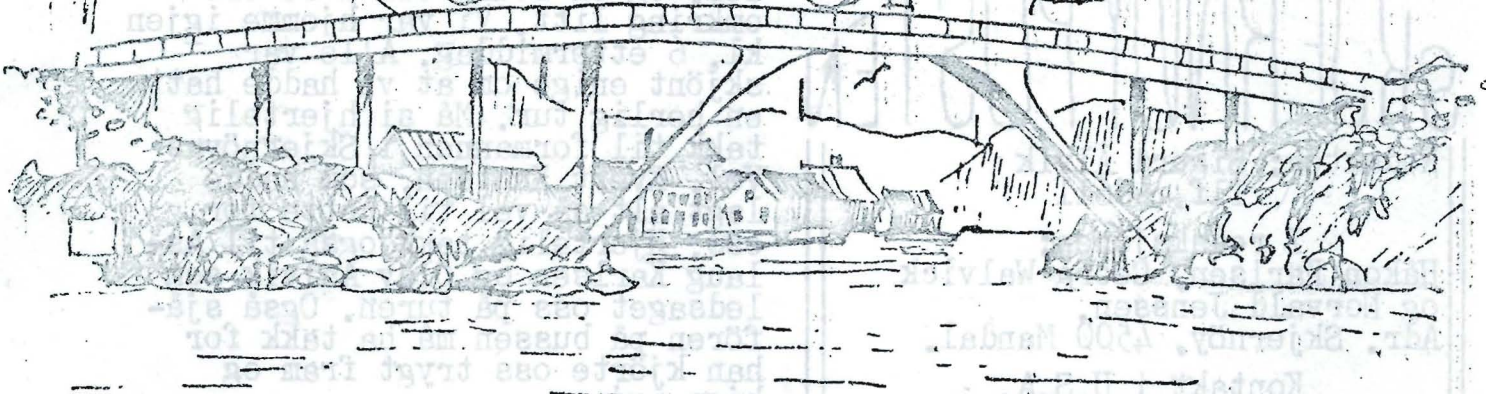

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 3

SOMMEREN 1974

6. ÅRG.

ET MINNE

Som sikkert mange Skjernøy-folk vet hadde skuespilleren Nils Hald en nær tilknytning til Øya og spesielt til Skjernøysund. Fra han var skolegutt til sin død besøkte han Øya hver sommer. Det begynte med at han kom til mine besteforeldre i skoleferiene, og han fortsatte med å komme etter at han ble voksen og flyttet til Oslo. Etter krigen fikk han jo sin egen hytte her, som han elsket over alt. Nils Hald har skrevet mange stemningsfulle og vakre dikt til Øya og til forskjellige personer herfra.

Da jeg for noen år siden ryddet i gamle papirer i det huset som vi nå har i "Sundet" fant jeg et nydelig dikt som han engang skrev til min mormor. Diktet har jeg fått rammet inn og det henger på veggen i stua i "Sundet". Det lyder slik:

Til Grete.

Og skulle noen signes
av himmelens deilige sol
Og skulle noen mindes
og prydes meg hegg og viol
Da måtte det være den kvinne
som stred i de mange år
for hjemmet og hyggen derinde
i livsdagens vekslende kår.

Og derfor min kjære venninde
jeg stryker ditt sølvsatte hår
og heggen jeg setter herinde
violen i hånden du får -
Og himmelens solskjær signer
ditt hellige moderværk
og takker for deilige minder
om en som var god og sterk.

Skjernøysund, 5. juli 1925.

Nils Hald.

Vennlig hilsen

Anne Pettersen,
Repslagergt. 3, 4500 Mandal.

SKJERNÖYPOSTEN

Redaktör: Sigurd Ålvik
Tlf. 68611

I redaksjonen: --
Håkon Karlsen, Georg Walvick
og Norvald Jenssen.
Adr. Skjernøy, 4500 Mandal.

Kontakt i U.S.A.
Christoffer Jacobsen
Adr. R D 1, Prattsville,
New York 12468.
Abonnementspris pr. år kr. 7.-
U.S.A. \$ 1.50.

Årets eldretur 1974.

Skjernøyas Vels eldretur ble denne gang Farsund, Vanse og Kvinesdal. Vi ble hentet på øya med buss søndag den 11. aug. kl. 1/2 9. I alt var vi 37 stykker. Denne gang var det også norskamerikanere med. Det var Alf Salvesen med frue, Syvert Syvertsen og Thomas Valvig som var hjemme på besøk i fedrelandet sitt. Været var fin-fint, passe varmt til å reise i. Første stopp var Farsund hvor vi var til gudstjeneste i kirken kl. 10. Etter gudstjenesten gikk turen til Vanse museum. Der var det mye interessant å se fra gamle tider. Dro så tilbake til Farsund for å spise middag i hotell Atlanta. Vi ble servert ved hyggelige småbord som stod ferdig dekket til oss. Menyen var: svinekoteletter med surkål, grønnsaker og poteter. Is med kaffe til som dessert. Vi var alle sultne da og middagen smakte herlig. Oppholdet i byen varte til kl. 3, så vi fikk en liten stund til å se oss om i byen også. Dro da videre rundt det vakre Lista-landet og over heia til Kvinesdal. Noen steder på veien

hadde vi flott utsikt over Feda og Liknes. Kjørte forbi den kjente Sarons dal og opp til Utsikten Restaurant i Kvinesdal, som var siste stopp på turen. Fikk kaffe der, og en stund til å se oss omkring litt. Vi var hjemme igjen kl. 6 ettermiddag. Alle var skjönt enige om at vi hadde hatt en herlig tur. Må si hjertelig takk til formannen i Skjernøyas Vel, Evert Knutsen, som hadde lagt alt så vel til rette for oss. Hjertelig takk også til Aslaug Karlsen og Olav Aalvik som ledsaget oss på turen. Også sjåføren på bussen må ha takk for han kjørte oss trygt fram og hjem igjen. Fornøyd deltaker.

LITT FISKEPRAT

Norvesten, den er fisken og fiskernes skrekk, og i sommer har den blåst uke etter uke helt fra St. Hans, og fisket har vært skralt.

For å begynne med laksen, så er fangstene kanskje noe bedre enn i fjor, men må likevel sies å være dårlige. Bare 4 kilenöter har vært ute, men en masse alminnelige stenggarn for örret og laks.

I disse ble det tatt noen enkelte sveler, men helst ble det vel bare maneter som det har vært mye av i sommer.

Så var det makrellen som bare var her i 4-5 dager i slutten av juli. Det ble da tatt gode fangster av snurperne utenfor her, opptil 3-4 tonn i kastet. Men så forsvant den og siden har ingen fått noe i nota. På rigla har det bare vært en slenger av og til, opp til et par sneis for de heldigste, men den kan jo ennå komme. Det er tatt mye makrell i september de siste par årene.

Så til en fisk som der er over-

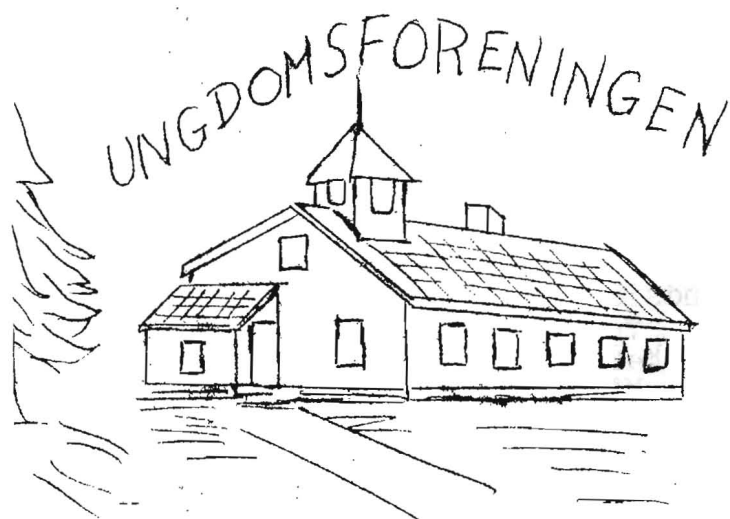
flod av - småseien. Den har det vært store mengder av ute på bøkene og den biter villig på rigla, så det er ingen vanskeligheter med å få fisk til middag om makrellen svikter. Og den er fin til krabbæagn og krabber har det vært mye av i sommer og mange har teiner ute og fisker til husbruk og salg. Prisen har vært kr. 2,- pr. stk. og mange har gjort noen kroner med krabbefisket. Nå i august har de vært fulle og fine, på enkelte steder ekstra gode i år. Men det kommer mye an på hvor en fisker dem; noen steder var det bare vasskrabber. Noen få stykker fisker ål, men norvesten er dårlig for det også. Den vil helst ha varmt og godt vann og det blir det ikke med nordavind. Så fangstene er helst små, men prisen er god, ca. kr. 12 pr. kg. Ja det var dårlige fiskerimeldinger fra denne sommeren, får bare håpe at ettersommeren og høsten blir bedre.

Vi har i sommer hatt besøk av ganske mange norsk-amerikanere og noen av deres etterkommere i 2. og 3. generasjon. Vi kan nevne: Elisabeth Skogman med datter og svigersønn. Reimoth Dyrstad. Kølstad Abrahamsen m/frus. Thomas Valvik m/frue. (Han var med sine 86 år den eldste). Syvert Syvertsén med datter Anne May og barnebarn Therese og Elisabeth. Alf og Irene Salvesen. Ellinor og Kiler Kristiansén. Schröder og Ella Jenssen. Karsten Berge (han hadde ikke vært hjemme på 40 år). Agathe Thomsen med sønnene Reidar og Steven. Marion (datter til Petrea Carlsen) med sin datter "Bebe". Dette er dem vi har kjennskap til, men det kan muligens ha vært noen flere. Noen har vært her med jevne mellomrom og fulgt utviklingen på øya i de senere år, mens andre nok hadde vanskelig for å kjenne seg igjen. De siste forlot øya den 28. august. Vi håper besøket svarte til forventningene og ønsker dem velkommen tilbake.

En liten fugletragedie ble i sommer utspilt like i vår nærhet. Aldri har det vel vært et slikt yrende fugleliv på Kopperholmene. Det ble registrert 60-70 egg og unger av terne og måke, mest terne. Plutselig, som ved et slag, var de vekk. Minken hadde gjort strandhugg. Det var blitt observert 5-6 stykker av dem på landsiden like før. De eneste som overlevde var 2-3 terneunger som hadde rukket å bli flyvedyktige. Måkene satt i en forskremt flokk over på Stolpeodden og det var faktisk ikke en fugl å se på Kopperholmene resten av sommeren. Det er mulig noe lignende kan ha hendt andre steder, f.eks. inne i Nordfjorden hvor der vanligvis er mange ternereir. En skal være forsiktig med å forrykke naturens balanse og alle fugler og dyr har som regel sin berettigelse. Men villminken hører så avgjort ikke hjemme på arenaen og stammer nok fra dyr som har rømt fra minkgårder da disse dyrene først kom til landet for en del år siden. Den har ingen naturlige fiender her og da skuddpremien faktisk er opphevet (den er nå 10 kr.) vil den sikkert bare øke i antall i tida framover.

IN MEMORIAM.

Bernt Torrey Skeie døde den 11. august i en alder av bare 27 år. Han gikk nok syk en tid, men det var først i det siste at det gikk opp for oss hvor alvorlig det var. Døden kom fort, etter bare en ukes sengeleie. Det er et hardt slag for de som er igjen, hans kone Åse og sønnen Asbjörn. Livet er underlig. Som en blomst som står om dagen og dør hen om aftenen. Bernt Torrey fikk en kort livsdag, men i sin korte livsdag fikk han utrettet mye. Han var en aktiv mann. Stadig i arbeid til sene kvelden. Han drev med alt mulig ved siden av sin jobb som forsikringsagent i Arendal forsikringsselskap. Vi lyser fred over hans minne.

Kapellet er blitt ferdig malt utvendig og et rom på galleriet er nesten ferdig til å taes i bruk. Dette arbeidet ble gjennomført på dugnad utover vårparten. Fremdeles ikke noe nytt om det etterlengtede sanitæranleggets utslippstillatelse. Ungdomsforeningen har hatt to utflukter i sommer. En til Skredderhaven en søndags ettermiddag, som samlet bra med folk. Så var det fisketur til Sesøy i juli. Da hadde vi den tradisjonelle fiskekonkurranse, og som vanlig samlet den godt med folk. Det var mange båter som dro utover tross den friske nordvestkulingen. Sogneprest Stensager var med og holdt andakten. Nå er arbeidet med höstens program i gang og samlingsfesten er satt til 7. september. Må Gud velsigne hösten for oss så arbeidet må få bære frukt, og det må bli til hans ære.

SOM DAGENE GÅR ---

Det som mest har karakterisert denne sommeren er den vedholdne tørken og vestavindén. Men tørken har vært mest hardnakket og tilstrekkelig med regn har vi ikke hatt siden midten av mars. Det er ganske merkelig å se hvordan regnværene har unngått oss, enten nordenfor eller sønnenfor. De har hatt regnbyger rundt i distriktene, men skjelden hos oss. Selv så nær som i Mandal kunne det regne ganske godt, uten at

vi fikk en dråpe. Trær og planter holdt seg merkelig godt lenge, men i begynnelsen av juli klarte ikke björkä mer. Den begynte å gulne og lauvet drysset. Mange nøttebysker stod nakne som om hösten. Men så har vi fått litt regn og de har tatt seg opp igjen. Og når sant skal sies så har tørken aldri hatt noe katastrofepreg over seg. Litt regn har vi fått av og til, det har bare aldri blitt brønnvann av det. Höyavlingen ble ca. 50 % av normalt. Ellers har det vært litt opp og ned med avlingen. Hagebær har det vært ganske bra med, men grønsakene har nok delvis tørket bort for mange. Aldri har vel så mange brønner vært tomme så lenge. Vannbilen har så og si gått i sjöttelfart, og der er de som har fått fylt brønnene både 2 og 3 ganger. Mange hyttefolk hentet vann i byen. Det hele er jo litt absurd når en tenker på at det ligger et vannreservoar midt på öya, nok til det 10-dobbelte av öyas befolkning. Ved å anlegge et vannverk der ville alle som ønsker å bygge og bo på öya kunne frátse i vann selv på de tørreste somrer. Prisen skulle også kunne bli overkommelig sammenlignet med grunnboring. Nå kan en selvsagt ikke vente at alle de som har bort skulle forplikte seg til å være med på dette, men for de som trenger vann og for kommende nybyggere kunne det bli en god lösning. Mens juni måned var varm og fin helt til St. Hans, ble hele juli en ekte vestavindsmåned og allé med tilknytning til öya vet hva det vil si. August ble atskillig bedre med forholdsvis svake vind-er og ganske varmt og godt. - Vi er nå kommet til september og det er blitt mer preg av höst, med sørlig kuling og regn. Ja, vi har virkelig hatt bra med regn de siste par dagene og vi får håpe at det var slutten på tørkeperioden for denne gang. Men i fölge 'spåmennene' vil denne vartype med regn- og tørkeperioder bare fortsette, så la oss heller være före var ---.

FRA U.S.A. - NEI, DU STORE VERDEN

I en norsk avis finner vi en artikkel, eller skildring av byen New York, skrevet av en norsk journalist under et Amerika-opphold. Vi tillater oss å gjengi journalistens skildring i sin helhet: Glass slår mot glass, det huler i betong, og solkaskadene velter ned over deg der du står med øynene løftet mot Manhattans skyline. Den svirrende tomheten fra universet leirer seg mellom skyskraperne og skaper en følelse av nærhet med noe utenfor betongjungelen. Det roper mellom gatene, synges på avenyene, og hyles mot verdensrommet. I alt dette DEG. Ensom står man der, omfavnes av skyskrapernes metallkjærtegn. Hardt og kaldt mellom stålvegger på Manhattan, det nye Roma, byen som stadig lever... og gjennom sin higen oppover stadig er en utfordring for et levende menneske. Og man lever, strekker armene ut mot lysrefleksene fra tusener av glassruter. Man står på tå, man strekker seg så langt man kan, ens armer i profil med skyskraper, begge higende "Mor gi meg solen". Alt kommer nærmere i det fangarene fra 'Rhapsody in blue' hvirvler gjennom løvet i Central Park, og man der i vindkastene mener seg å fornemme to øyne og to andre utstrakte armer gjennom soldisen fra Manhattan. To armer strekkes ut mot deg. Det mørkner. Manhattan stråler opp, lys over lys, hus over hus, lyskaster på lyskaster... som et postulat om noe, symbolet på det stadig higende... i skyggen fra bruas mektige steinprofiler står du og føler deg ensom... der var ingen armer der likevel. Ingen ber deg om noe, og du har heller intet å gi. Bak brospennene ligger det store Brooklyn med sine små gater og lange avenyer. Man hører livslarmen fra Pacific Street... og lyder fra dem som sover i Bay Ridge. Det er mørkt i Brooklyn i natt. Det er ingen stjerner å se. Kun en kald og frossen måne. Tankene vandrer med en langs Pacific Street, klemmer en rundt hjertet på subwayen... forfølger en på 8de ave. og man slumrer urølig inn i en kjeller i 50. street. Man våkner, man ser på klokken. Man fornemmer følelser av is under hjertekulen... og lukker vinduet og stenger frosten ute. Men smerten? Å nei, en viss mann tenker nok på sine. Han har det godt gjemt i en bok... og når tiden er inne for det, når man har det som best, slenger han regnskapet på bordet og peker på siden for utestående fordringer. - Et annet sted, en annen drøm. Vandre videre dere som søker. Om ikke annet kan reiselivet tjene penger på dere. Men alt ruller, alt slynges og rystes rundt i en mellom betongslukene på Manhattan og det mørke Brooklyn. - Livet består av møter. Det består av avskjed. Still din profil i kontrast mot en annen horisont. Se deg selv som siluett mot andre solnedganger... og gjør det du må gjøre. For menneske, det er ikke andre enn deg selv det gjelder.

VI HÖRER:

- ... at familien Barnard har flyttet til Catskill hvor de har kjøpt seg en liten farm på 50 mål og Marion driver med höns, griser og kuer.
- ... at her er en kone på landet, som har en höne blandt annet, å legge egg er hönens fag, og hönen legger egg hver eneste dag.
- ... at han far sjöl i stua driver som elektriker.
- ... at Marion er datter til Mimmi og Willy Hille.
- ... at Jo-Anne Birnbaum tok eksamen High School med "High Honors". Skjernöyposten var tilstede på en höytidelig eksamensfest på Gilboa High School, Gilboa, New York lördag 22. juni.
- ... at festen avsluttet med Barbeque i Prattsville, N.Y.
- ... at Mr. & Mrs. Thomas Valvik har flyttet til Minneapolis, Minnesota. Deres nye adresse er: 5744 - 23rd Avenue South. Minn. 55417.

De fölgende to innlegg måtte 'stå over' fra vårnummeret p.g.a. plassmangel. Det förste er sakset fra Nordisk Tidende.

ET DIKT Å DVELE VED.

Mange utvandrere, særlig fra småsteder langs kysten i Norge, drømmer om å reise til Norge, enten på ferie eller for godt, og fabler da gjerne om å ta båten og ro ut for å fiske, både for fiskergleden, naturopplevelsen og hva det kan bli i gryte og stekepanne. Gabriel Scott's "Kilden - eller brevet om fiskeren Markus" er full av fiskestemninger og hjertevarme, enfoldige filosoferinger. Hist og her i sine bøker har Gabriel Scott et dikt, og følgende vers tilskriver han Markus, og det er enten en gammel folkevise som han husker i stykkevis, eller noe han har lappet sammen selv:

Torsken er grå og hvillingen hvid
 og enes godt i en gryde,
 og makrellen vandrer fra evig tid
 om våren mod land for at gyde.
 Men laksen er far og laksen er kar,
 han omsvømmer verdens ende,
 mens rognkjeksken ikkun forblir hvor hun var
 - så er det indrettet for hende.

Og langnen er lang og lyren er bred
 og flyndren flad som en brikke.
 Og silden er både blank og fed,
 men rødsnegen tør som en stikke.
 Og bergnebben lever i splid med hverand
 og stjæler til alle tider -
 i sjøen så er det just som på land
 at skabningen kives og strides.

Og koljen er kjendt for sin svarte flekk
 og for hun er god at skrabe,
 men best som hun er der så er hun væk,
 og så kan en sidde og gabe.
 Det sam' er tilfælde med pigen på jord,
 kun at hun har flekken for inden.
 En mand er en mand og et ord er et ord,
 men pigen omskifter som vinden.

Blegen ei heller forglemmes må
 som hopper med plask ind på kilen,
 mens fiskeren ligger på sjøen den blå
 og vugger i kvelden for ilen.
 Han er som en herremand, rigtig en sprett,
 en pyrd i vandet hos sine,
 og dertil så er han en herremandsrett
 og yndes især av de fine.

Horngjelen er også av god bonitet
 især med det første han kommer.
 Han ligner på ålen rent udvortes set
 og varsler altider sommer.
 Blåstålen er derimod kuns til pynt
 og har så vær't alle dage,
 han skinner nok pent, men ter sig tynt,
 når en skal til at smage.

Katfisken har det sig omvendt med,
 om synet end ikke forlokker,
 det samme kan siges at finde sted
 med knurren og flere slags røkker.

Av ålen og ulken, de to overett,
så vinder den første prisen,
den giver en helt ut sagt ypperlig ret,
mens den andre kan koges til grisen.

Herav uddrages en lære det kan,
som alle bør lægge på mindet:
I sjöen så er det just som på land,
sku ikke fisken på skindet,
en skal bestandiger se sig om
hva en gjør og lar være.
Forhast dig ikke med nogenslags dom -
det er en ypperlig lære.

Laguna Beach Calif. 29. April 1974.

VÅR. I Norge og andre nordlige land betyr våren at snö og vinter er forbi, björken spirer med nysprunget löv og andre trær grönnes etter hvert, så at 17 mai kan tribunen i Furulunden prydes med kransen av löv og vårens produkter.

Her på sydvestsiden av Stillehavskysten blir forandringen ikke så stor. Da vi ikke har sett snö hele vinteren, annet enn på fjelltoppene langt borte i 5-7 tusen fot i höyden. Og da temperaturen ikke har vært under 45 gr. fahr. merker vi bare en sakte oppgang i temperaturen. Få av lövtrærne har mistet sitt löv om vinteren, så grön-sking er det lite av annet enn gresset som på grunn av vinterens ökede regnfall spirer frodig om våren. Det vi merker mest er blomstringen. - På bakken vår bak huset har vi et akasiatre (importert fra Australia for ca. 100 år siden) som dekker seg i en gylden drakt av blomster, som nå er ferdig og herligheten faller av. I stedet har vi fått en overflod av andre blomster. Neliker forsyner oss med buketter på spisebordet og i soveværelset hver dag. Gyldne Kalendula's fyller haven med farve og duft. Hvitgule Iris likeledes. Röde og flerfarvede geraniums hvor man fester öyet. En bougainvilla dekker altanen og spirer fram med röde blomster som litt senere blir til et teppe av rödt. Vår hibiskus-busk som i mange år har prydet haven helte på hodet, kastet lövet og led döden, så jeg skar den ned og den endte sine dager som alt annet må i den uundvikelige lov alt liv er betinget av.

Fuglene bygger sine reder og gir oss en konsert som takk for buskene de kan bygge i og frilunchbordet bak kjøkkendören hvor vi serverer dem hver dag både mat og drikke. Det siste er like nödvendig som mat i den lange törketid gjennom sommeren da alt levende i naturen bare får den veske som finnes i de insekter og grönne vekster de fortærer.

Når regntiden er forbi blir gresset gulbrunt. Men bakkene er dekket av hva man kaller "chaperal". Grönne busker av flere slag som kan klare seg i lange tider uten regn. De fortsetter å dekke bakkene med grönt. Nå er det blandet med Sunflowers som med sin gule farve pynter vakkert i billedet.

Menneskene da? Jo, innledningen til sommerens badeliv begynner i påskeuken da alle skolebarna har ferie. Det er blitt tradisjon at de kommer til kysten for å bade. Da Stillehavets vann fremdeles er noe kjölig - under 60 gr. fahr. - blir nok de fleste liggende på tepper på stranden. Men de mest herdede tar seg en svömmetur, eller har gummidrakter med lufttanker på ryggen og blir froskemenn eller jenter. Imidlertid er badesesongen innledet og gradvis går fler og fler i vannet inntil omkring den 15de juni da skolebarna får sommerferie og badingen begynner for alvor.

Personlig har jeg deltatt i svömming inntil ifjor tiltross mine 83

år, men måtte da innskrenke meg da jeg ikke får tid. Kona mi er svak og kan ikke bli alene, og det blir nok ikke forbedring til sommeren. Jeg må nok innskrenke mine svømmeturer, men de fleste har nok gitt oppbadingen langt før min alder. Med alderen må man nok legge inn årene på mange områder.

Jacob Abrahamsen.

SMÅNYTT FRA ØYA

Årets St. Hansaften var fin, men da den falt på en søndag var det mange som feiret den på lørdagen som var like fin. Derfor var det ikke så folksomt som det pleier å være her ute, men det var mange bål å se alikevel.

I sommer skulle redningsselskapet ha en liten utrykningsbåt liggende på øya til bruk innaskjærs. Båten var blitt leid av forsikringsselskapet Storebrand. Da den skulle kjøres hjem fra Kragerø gikk motoren i stå utenfor Arendal. Båten ble tauet hjem av "Ambassador Bay" og har vært ute av drift siden.

"Ambassador Bay" er for august måned lagt opp i Kragerø mens mannskapet har ferie.

Harald Liseth har vært i Kristiansund og kjøpt seg en 27 fots sjark. Her forleden var han og Per Syvertsen ute på revet og pilket. Fangsten ble ca. 400 kg. hodekappet torsk.

Det hender mye rart her ute, men at folk går seg vill på lyse kvelden hører til det uvanlige. Slikt skjedde her i sommer at en pike kom bort fra kjæresten sin. Mannen fikk varsløt folk og hjelpekorpsset fra Mandal rykket ut for å lete. Heldigvis ble hun fort funnet og lykkelig gjenforenet med vennen.

Det oppstod brann på Vengelsholmen her på tørrøste sommeren. Folk fra Farestad måtte ut og berge innland sauene som gikk der ute. Brannvesenet fra Mandal rykket ut med pumpe og kjørte ut med folk fra Farestad for å stikke. Det var litt av en jobb da det brandt i selve jorda. Men etter en lang natt greide de å få det hele under kontroll.

I denne tørketid har det vært vannmangel over alt. Derfor har vannboreren vært på ferde igjen her ute. Det ble boret hos Björg Staupe (f. Johannessen), Harald Liseth, John Abrahamsen, Per Dyrstad, Ragnhild Knutsen og Edgar Berge. Det rapporteres at det er kommet vann nok i samtlige hull.

Olsok ved Dyrstad skole.

Også i år var det Olsokstevne ved Dyrstad skolehus. Ca. 120 personer var møtt fram, blandt dem en hel del norsk-amerikanere og turister med.

Andreas Dyrstad fortalte om øya og skolehuset fra gammel tid. Så var det mat og kaffe og bålet ble tent. Det ble arrangert lek for barna mens de voksne prata og koste seg. En hyggelig kveld hvor en fikk hilst og pratet med folk som en ikke hadde sett på mange, mange år.

Nytt av året var at alle ble ført inn i "manntall". Det vil si at alle skrev navnet sitt i en bok og det vil bli gjort hvert år fremover. Til slutt var det utlodning hvor resultatet ble vel 700 kr. netto, som går til vedlikehold av huset. En alle tiders kveld som bør fortsette i årene framover.

En ny dyreart har innvadert øya, og det er pinsvinet som det er en masse av nå. Mens det for bare var et særsyn å se ett, kan en nå se dem rett som det er og opp til 2 - 3 stykker om gangen. De holder seg mye rundt husene og noen er så tamme at folk setter melk ut til dem, og de kommer da fram og drikker. De er gode til å ta rotter og vend, også ormer blir det sagt, så vi henstiller til folk å la dem være i fred.

Den nye postordninger ser ut til å fungere greit, selv om det er et savn med et fast postkontor. Den har nå vart i 4 mnd. uten at vi har hørt noen klage. Postmännene kommer rundt til alle husstander med alle bokførte snedinger, og postkassene er plassert ganske greit for de fleste, slik at når en blir litt bedre vent med tidene vil nok det hele virke bra.

Vår avgåtte postmann Sigvald Berge ble hedret med gaver fra öyas befolkning som takk for all innsats, samt kongens fortjenestemedalje i sølv, som ble overrakt av postmesteren i Kr. sand, A. Gramsvei.

Det var i år hele 9 nye skolebarn fra öya, nemlig: Mari Lovise Syvertsen, Y. Farestad, Geir Larsen, Tore Liseth, Marianne Gabrielsen, Asgeir Jønssen og Svein Öydnaskleiv, N. Farestad. Anne Helene Abrahamson, Valvik, Kirsti Abrahamson og Gunn Siri Abrahamson, Dyrstad. Det er nå hele 41 elever fra Skjernöya ved Ime barneskole, i tillegg til de som går på ungdomsskole og videregående skoler i Mandal.

En Mandalsmann var så uheldig å få motorstopp da han lå ute i sin båt på Mannefjorden. Nordvestvinden drev ham ned mot Skjernöy og han landet i en kløft et stykke vesten for Bådeviga. Det ble slått hull i båten da den drev på land, men mannen selv greide seg fint og kom inn til Farestad og fikk varslet folk som fikk reddet båten før den ble istykkerslått. Moral: Ha alltid dregg og godt tau klar for slike tilfeller.

Syvert Syvertsen ble funnet av Roald Syvertsen, drivende bevisløs i båten sin på Nödeviga da han var ute og dro krabbeteinene. Heldigvis ble han funnet fort og bragt i land på Krambubrygga. Der hentet Falken ham og bragte ham til sykehuset i Kristiansand. Etter et opphold på sykehuset er han hjemme igjen og i fin form.

Vi gratulærer Reidar og Betty Hagen med nytt hus som de flyttet inn i på forsommeren. Det er et praktfullt hus som ligger fint til i kanten av Stemyra, på Dyrstad.

Vi gratulærer også Anne Grete og Roald Syvertsen som giftet seg den 16. august. Han er nå ferdig utdannet politi og har pliktåret igjen i Oslo. Han er altså sønn til Arnfinn Syvertsen, og hans kone kommer fra Mandal, födt Hansen.

Hør i sommer fant Målfrid Berge ut at hun ville besøke sin mann Torgeir som er kaptein ombord på M/S "Maple" av Kristiansand. Hun gjorde det på den enkle og greie måten at hun lot sin sønn Svein og broren Reimoth Dyrstad sette seg ut til Oddeboene hvor hun gikk ombord på båten som var på veg fra Höyanger til Sundsvall i Sverige. Båten er på ca. 18000 tonn og ruvet nok ganske godt i billedet blandt riglere og snurpebåter.

Også Åshild Aalvik besøkte sin mann Leiv som er maskinist ombord på bilbåten "Dyvi Kattegat". Men hun tok vingene fatt og fløy ned til Amsterdam. Hun var siden med en tur over til England og tok fly derfra og hjem igjen, mens Leiv fortsetter over til Canada.

Et uhell skjedde på forsommeren i Valvik under oppførelsen av en mur langs veien, da Harald Aalvik falt utfor med hodet først (ca. 3 m.) Falken ble budsent og var der på et öyeblikk. Han fikk store skader i hodet, men kom seg raskt. Så etter en ukes sykehusopphold var han hjemme igjen. Harald Aalvik går fra 2. september over i pensjonistenes rekke da han fyller 67 år. Da har han 20 år som vegvokter på Skjernöy.

På Ryvingen fyr er det ansatt en ny mann da Norman Vågsvoll har sluttet av og begynt på Kjettingfabrikken i Mandal. Den nye heter Asbjörn Jacobsen og er fra Vigra. Han er på jakt etter hus

eller leilighet rundt i distriktet, da han ønsker å ta sin familie - kone og 3 barn - nedover og bosette seg her i nærheten.

Ingebjørg og Jostein Handal har i sommer vært hjemme igjen fra Rotterdam. De har nå overtatt farsgården (til Erling Christensen) og har tenkt å slå seg ned på Skjernøya.

Sogneprest Stensager har kjøpt hytte på Ytre Farestad på eieendommen til Harry Bentsen, og han trives utmerket der.

Det er også to hytter under oppføring i Valvik, på Harald Aalviks eiendom. Det er direktør i Statens kornforretning Hodna og misjonsstudent Per Arnar Håland, som bygger.

Theo Pedersen er reist en tur til Amerika igjen. Det er i forbindelse med at mannen til hennes søster Liv Gustavson døde for en kort tid siden.

oooooooooooo

Vi gjør oppmerksom på at språket d.v.s. rettskrivningen kan av og til bli litt blandet. Vi forsøker i størst mulig grad å bruke den skrivemåte som vil være naturlig for vedkommende innsender, men disse prøver ofte delvis å bruke den nye rettskrivning så det er ikke alltid så lett for oss å bedømme hvordan de selv ønsker det skrevet. Selv prøver vi å bruke den siste rettskrivning, men dog med skjernøysk dialekt hvor dette faller naturlig. Men selvfølgelig har det mindre å bety om en bruker rettskrivning av 1914 eller 1938, så bare skriv presis som dere selv vil, det er tross alt innholdet det kommer an på.

Så det vil merkes var ikke resultatet med den nye "pressa" 100 % tilfredsstillende. Men det er jo atskillig bedre enn før. Også selve typen er større p.g.a. en anne skrivemaskin. Og med litt større rutine håper vi at det hele skal bli gjennomgående bra.

Vi er kommet et stykke ut i september og den største begivenhet som står for døren er hummerfisket. Dette blir imøtesett med like stor spenning hvert år blandt alle som deltar. Vi får håpe at været og fangstresultatene blir gode. Vi har hatt vår første høststorm og regn i store mengder. Men fremdeles er ikke de dype brønnene mer enn halvfulle, så det sier jo litt om det omfanget tørken har hatt.

Og hermed runder vi av for denne gang og sier vel møtt i julenummeret.

oooo0oooo